

Вже осені кругом передчуття

Володимир Сосюра

Вже осені кругом передчуття...
І павутиння срібно простяглося
між саду віт. Упавши в небуття,
пожовклий лист торкнув моє волосся,

немов шепнув: "Забудь, забудь про все,
як я забув про те, що зведе життям ми.
Мене холодний вітер понесе
і замече печальними снігами,

як і тебе — байдужий вихор літ,
і знає ніхто, і знає ніхто не буде,
що ти колись любив, співав цей світ
і що тебе за це любили люди ".

Як тихо скрізь. Поволі гасне день.
Але, як те, що знову він приходить,
лишком пожовклим з дерева пісень
я не впаду у пам'яті народу.

1951